

Naše úvahy nám umožňují pod novým světlem objasnit Jungersonovu citaci stříhu. Na závěr shrneme jeho záměr. Nejprve jsme se zabývali Bazinovou ideologií stříhu, u kterého je velmi výrazná intelektuální metoda, jenž je ale málo zdůrazněná. Dobrý film (v intelektuálním slova smyslu) je podle něho takový film, který představuje děj bez zásahů filmaře, aby nám mohl předvést zkušenost, jenž se co nejvíce blíží realitě. Střih je zakázaný, protože se jedná o manipulaci, která se v žádném případě nedá přirovnat k realitě. Jde o klam. Bazin nebere v úvahu fakt, že na úrovni filmového vypravěče (vypravěč, který nefiguruje v příběhu, může ustoupit do pozadí, nicméně je v příběhu stále přítomen a je nepostradatelný), stejně tak i stříhu, jsou veškeré filmy ideologicky zaměřené. Nemůže si tedy představit, že sekvenční plány, pokud tedy neusilují o stejný ideologický cíl, nejsou ani v nejmenším ohraničené nějakou normou nebo sociální otázkou. Oproti tomu Ejzenštejn tvrdí, že pokud je realita materiálním základem filmu, tak se vyššího smyslu, který se vztahuje k okruhu představ, docílí tím, že ji stříhem přetvoříme. Předešlé fragmenty pozbývaly smyslu. Smysl vznikl díky seskupování prvků. Jediným problémem je to zde to, že střih není výsadou ideologie více než něco jiného a že spojení pravdivosti filmu s teoriemi dialektického materialismu vede do slepé uličky.

Posuny smyslu P3, P4, P5, P6, P13, P14, P17, P18 – to je příliš mnoho,
stavba vět v pořádku, P 11 dobře